

ста и неучернена предъ народътъ, рѣшихмы ся да кажемъ тука нѣколко рѣчи, отъ които читатели, безъ да гледать на лице, ще могатъ сами да разбержтъ какво трѣба да мыслятъ и за нашиты писанія и за тѣхныты критикуванія.

Но преди това нѣн мыслимъ че е добро да ся издп-ри първо, коя е была главната причина, която е дала поводъ на г-на Дринова да ны критикува. Думамы на г-на Дринова защо колкото за г-на Стоянова, той си казва че писалъ поради г-нъ Дриновъ критичкы разборъ, и за по-ближно разясненіе на тойзи разборъ.

Г-нъ Дриновъ былъ писалъ, безъ да знаемъ нѣн, единъ *Погледъ врѣхъ происхожденіето на блгарскій народъ и началото на блгарската исторіѣж*. Него Погледъ той го печатилъ въ Виенѣ въ лѣто 1869. Но случи ся да смы писали и нѣн нашжтж Унно-блгарскж исторіѣж, гдѣто такожде ся говори най-напредъ за *происхожденіето на блгарскій народъ и за началото на блгарскжтж исторіѣж*. Тая исторія ся напечати у Цариградъ въ истото 1869 лѣто, сирѣчь тождеврменно съ *Погледѣтж*.

Г-нъ Дриновъ, като мжжъ ученъ и остроумень, щомъ прочелъ нашето изложеніе и представленіе за вышереченный предметъ, позналъ че неговата Теорія, ако и основана върху авторитетъ на важны и достопочтенны исторически личности, като Шафарика и другы, ще падне предъ точныты и силны доказательства на нашето мнѣніе. Като чадолубивъ убо отецъ, ожалилъ ся за своѣжж рожбж Теорія; посвидила му ся тя естественно; и ожалень хванълъ, види ся, да мысли какъ да ѣ забрани и запази отъ тѣзи ѣвѣж погыбель. Слѣдъ много размышленія, той за това измыслилъ едно средство, което пріялъ за много здраво и силно. Това средство было: да удари и порази нашиты доказательства, да гы уничтожи представляющи гы като лжовны и безосновны, и тѣй художно да направи да хрудне и падне долу нашето изложено мнѣніе за началното происхожденіе на Блгарскій народъ, като остане веке безъ основж.

Ето защо и какъ той писалъ своѣжжъ противу насъ критикж, по Ноемврѣа на 1871. Така той сѣкалъ че като падне наше то мнѣніе, ще ся запази негово-то. Но не